

Frieda Belinfante is muziektheater met flair, daadkracht en snelheid

De Amsterdamse musicus en verzetsstrijder Frieda Belinfante komt tot leven bij Esther Lindenberg en haar kompanen in het muziektheaterstuk *Frieda Belinfante*.

Het bühnebeeld in *Frieda Belinfante* is aantrekkelijk eenvoudig. Beeld Michel Schnater | DNO

Haar kiezen vibreerden, dit was niet zomaar een beetje kippenvel. Zangeres en actrice Esther Lindenberg omschrijft Frieda Belinfantes eerste bezoek aan het Concertgebouw, waar ze wordt betoverd door het *Celloconcert* van Schumann. Met grote ogen kijkt ze naar het instrument, ze zuigt de muziek in zich op.

In Studio Boekman van De Nationale Opera (DNO) kruipt Lindenberg in de huid van Belinfante (1904-1995). Met haar kompanen presenteert ze de voorstelling *Frieda Belinfante*, over de Amsterdamse musicus en verzetsstrijder die cello speelde, dirigeerde, persoonsbewijzen vervalste en betrokken was bij een aanslag op het bevolkingsregister. In 2015 schreef Toni Boumans een boek over haar: *Een schitterend vergeten leven*.

Frieda Belinfante, onder de regie van Sytske van der Ster, maakt deel uit van Theater Na de Dam. Ieder jaar na de Dodenherdenking vinden er landelijk ruim honderddertig opvoeringen plaats waarin de Tweede Wereldoorlog centraal staat. Theatermakers reflecteren op gebeurtenissen van weleer, verhalen krijgen aandacht.

Dynamisch

Het muziektheaterstuk *Frieda Belinfante* uit 2022 is uitgebreid. Lindenbergh deelt de vloer met het Chekhov Trio, een aantal zangers en een klarinettist. Ze vertelt dynamisch en beeldt een vrouw uit die een intens leven heeft geleid. Muziek behoorde voor haar tot het hoogste goed.

Grijze broek, spencertje, of pak en hoed: de podiumkunstenaars veranderen van gedaante. De musicus is een ander dan degene die een aanslag beraamt. Lindenbergh speelt met flair, daadkracht en snelheid. Aan de zijkant van de vloer staat haar cello, fier, glimmend, een baken. Ze danst met het instrument.

Aantrekkelijk eenvoudig

Het bühnebeeld is aantrekkelijk eenvoudig. Gestapelde laden, een vleugel in het midden. Worden de persoonsbewijzen vervalst, dan bepalen typomachines mede het ritme van de gesproken tekst. Ook de triospelers, die zich onderdompelen in muziek van Bosmans, Ravel en Dvorák, acteren en maken op organische wijze deel uit van de voorstelling.

Een heel leven in vijfenzeventig minuten, hoe doe je dat? Nou, zo. De juiste kernpunten, een afwisseling van kleur, ritme en gewicht, de intieme sfeer van een kleine zaal. Het informele, studentikoze karakter van de setting bij DNO en een regie zonder poeha maken dat je geboeid boven op de personages en het verhaal zit.